

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.943 van 30 juni 2014
in de zaak A. 212.918/XIV-35.776**

In zake : Bob VAN DEN BOSCH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Laurens Storms
kantoor houdend te 3110 Rotselaar
Echostraat 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Dewaele
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Groeningestraat 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de “Beslissing van het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen - Strafinrichting Leuven Centraal van 26 juni 2014 waarbij de verzoekende partij bij wijze van tuchtsanctie wordt onderworpen aan drie dagen individueel régime”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 juni 2014 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurens Storms, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Pieter Dewaele, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is opgesloten in de strafinrichting Leuven Centraal. Op 19 juni 2014 wordt tegen verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld betreffende een bepaald verdacht gedrag van verzoeker.

Verzoeker wordt ervan in kennis gesteld dat een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart, waartoe hij op 24 juni 2014 zal worden gehoord. Die hoorzitting gaat door in aanwezigheid van verzoeker, doch zonder zijn raadsman. De directeur van de strafinrichting Leuven Centraal beslist dezelfde dag aan verzoeker een tuchtsanctie van 3 dagen individueel regime op te leggen van 26 juni 2014 tot en met 28 juni 2014.

Wanneer vervolgens blijkt dat verzoekers raadsman niet tijdig (of tegen een verkeerd uur) was opgeroepen voor de hoorzitting van 24 juni 2014, wordt de tuchtbeslissing van 24 juni 2014 ingetrokken en wordt een nieuwe hoorzitting bepaald op 26 juni 2014. Zowel verzoeker als zijn raadsman zijn daarop aanwezig.

Met een beslissing van de gevangenisdirecteur van 26 juni 2014 wordt aan verzoeker de tuchtsanctie van 3 dagen individueel regime van 28 juni 2014 tot en met 30 juni 2014 opgelegd. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

5. Onder het kopje “uiterst dringende noodzakelijkheid en moeilijk te herstellen ernstig nadeel” voert verzoeker aan dat het binnen de penitentiaire instelling Leuven-centraal gebruikelijk is dat een tuchtsanctie ten uitvoer wordt gelegd binnen zeer korte termijn na het nemen van de beslissing, doorgaans reeds de dag nadien. De opgelegde sanctie tast verzoekers fundamenteel recht op vrijheid aanzienlijk aan indien de tenuitvoerlegging niet onmiddellijk wordt geschorst. Omwille van het fundamentele karakter van het recht op vrijheid is een schending van dat recht volgens verzoeker onomkeerbaar en onherstelbaar en moet de tenuitvoerlegging van de sanctie dus onmiddellijk worden geschorst.

Beoordeling

6. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor

de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

Op verzoeker die aldus meent een beroep te kunnen doen op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, rust te dezen de bewijslast om aan te tonen dat hij niet alleen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden, maar hij moet tevens aan de hand van precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. Hij dient daarbij de absolute noodzaak om bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitspraak te verkrijgen aannemelijk te maken.

Verzoeker heeft de vereiste spoed en diligentie aan de dag gelegd om de voorliggende vordering binnen een zo kort mogelijke termijn bij de Raad van State in te dienen. Zijn uiteenzetting die in wezen enkel inhoudt dat een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vereist omdat de tenuitvoerlegging van de opgelegde tuchtsanctie zijn fundamenteel recht op vrijheid aantast, overtuigt echter niet. Verzoeker is immers opgesloten in de strafinrichting Leuven Centraal en derhalve reeds van zijn vrijheid beroofd. Het feit dat hij gedurende die vrijheidsberoving een sanctie van drie dagen individueel verblijf dient te ondergaan, vormt slechts een modaliteit gedurende een zeer korte periode, waarvan thans bovendien al twee dagen zijn verstreken. In deze omstandigheden toont verzoeker geen nadelige gevolgen aan die de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoorden. De uiterst dringende noodzakelijkheid kan niet worden aanvaard en deze vaststelling volstaat voor de verwerping van de vordering.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams